

'Ik ben niet hysterisch'

De ellende ligt nog niet achter ons of de eerste speelfilm over de economische crisis is al af. De Nederlandse regisseur Jaap van Heusden heeft met *Win/Win* de primeur, nog vóór *Olivers Stones Wallstreet: Money never Sleeps*. Halina Reijn stond te trappelen om mee te werken. „Ik herken die wereld die zoveel van je vraagt, af en toe een adrenalinestoot geeft en alsmaar doorgaat.” DOOR GRIETEKE MEERMAN

Als of het zo moest zijn: op de dag dat regisseur Jaap van Heusden de holt op ging met zijn idee voor een speelfilm over de toen nog te voltrekken economische crisis, ging prompt de grote Amerikaanse bank Lehman Bothers failliet. Slecht nieuws voor de financiële wereld, waar zich het afgelopen jaar in een kettingreactie op deze gebeurtenis een mondiale ramp voltrok, maar niet voor de 30-jarige filmmaker. De geldschietters zagen gezien de actualiteit wel brood in zijn plannen en voorzagen hem onmiddellijk van een bescheiden budget.

„Ik wilde dit project gewoon steunen, ook al had ik een figurantenrol moeten spelen”, vertelt Halina Reijn, bijrolactrice in *Win/Win*, die nu draait op het International Film Festival Rotterdam en in april landelijk te zien is. Ze is vol lof over de jonge regisseur, die niet over één nacht ijs ging en zich vooraf liet onderdompelen in het Londense beurswezen. „De Nederlandse scriptschrijverij vind ik doorgaans niet altijd meteen van een hoog niveau. Ik denk bijna nooit: wauw! Maar dit is zo'n actueel onderwerp, echt te gek”, zegt ze over het speelfilmdebuut van Van Heusden. „Bovendien kon hij vanaf het begin heel goed overbrengen wat hij wilde, zonder onzeker te worden van mijn inbreng.”

Reijn speelt in de film een koel, gedistingeerd type – iets dat om duistere redenen niet volledig strookt met het beeld dat de meeste mensen van haar hebben. „Het castingbureau wilde eerst zien hoe ik deze vrouw op camera zou neerzetten. Ze dachten namelijk dat ik alleen maar een soort gillend, extravert wezen kon spelen. Ik krijg

ook veel reacties van mensen die zeggen dat ze het zo mooi vinden dat ze nu eens een rustige kant van mij te zien krijgen. Kennelijk ziet iedereen mij als een of andere hysterische gek. Maar weet je, eigenlijk ligt dit personage veel dichter bij mijzelf.”

Ook al was het allemaal maar spel, tijdens de opnames voor *Win/Win* waande Reijn zich in het mantelpakje van receptioniste Deniz toch even in de magische wereld van aandelen en effecten. „Die dialogen gaan de hele tijd over cijfers, maar voor mij klonken ze als toverspreuken. Ik begrijp er namelijk helemaal niets van. Dat fascineert me, een wereld met van die onbegrijpelijke codes. Ik voelde me een soort Alice in Wonderland.”

Gelukkig voor Halina, en ook voor het bioscooppubliek, doet het er voor het verhaal niet toe of je vroeger hebt opgelet tijdens economie. Het drama zit hem namelijk niet in de getallen, maar in de worsteling van hoofdpersoonage Ivan – gespeeld door de Belgische belofte Oscar van Rompay. Deze 23-jarige assistent-analist van een Amerikaanse investeringsbank aan de Amsterdamse Zuidas ziet de dagelijkse stroom aan getallen als één groot spel. Wanneer hij het schopt tot de nieuwe golden boy op de beursvloer, beginnen links en rechts banken om te vallen. Intussen gaat het Ivan voor de wind. Hij harkt miljoen na miljoen binnen, verhuist naar een chic appartement en trekt opeens de aandacht van zijn droomvrouw. Tot de dag waarop hij besluit om alles te verliezen.

„Het lijkt misschien niet zo, maar toch is de beurswereld alleen maar de arena waarin het verhaal zich afspeelt”, zegt Reijn, die de rol van droomvrouw voor haar rekening neemt. Ze trekt een vergelijking met

zichzelf: „Natuurlijk is geld in mijn werk veel minder belangrijk, maar ik begrijp die carrièregerichtheid. Ik herken die wereld die zoveel van je vraagt, af en toe een adrenalinestoot geeft en alsmaar doorgaat. Die wereld waar je soms eigenlijk uit wilt breken, zodat je normaal kunt zijn, gewoon kunt genieten van zoiets als een bloem. Dat soort momenten probeer ik steeds meer in te bouwen, maar vaak zit ik zó weer op die trein. Het werkt verslavend.”

De actrice, die vanaf maandag weer twee weken aaneengeschaald op de planken staat met de voorstelling *La Voix Humaine*, waakt er daarom voor om haar identiteit niet te laten bepalen door succes. „Ik leef een comfortabel leven. Ik heb een mooi huis. Maar dat is een snel gemaakte vergissing. Zo van: ik heet Halina, ik draag deze jurk en ik woon in het centrum van Amsterdam. Die dingen bepalen helemaal niet wie je bent.” Als er iemand is die dat begrepen heeft, vindt Reijn, is het Ivan, die op een goede dag zijn schoenen aan de wilgen hangt. „Ik snap dat wel, ik zou ook wel eens op blote voeten door de stad willen lopen. Je denkt de hele tijd dat de wereld van alles van je vraagt, maar dat is natuurlijk niet zo. Je kunt altijd kiezen.”

Win/Win mag dan de allereerste speelfilm over de kredietcrisis zijn, volgens Reijn draait het verhaal eigenlijk om eenzaamheid. Dat thema komt tot een bizar en pijnlijk hoogtepunt in een soort bijna-seksscène tussen haar en Van Rompay. „Ivan is constant op zoek naar intimiteit en besluit daarom vanuit een impuls dat hij haar lichaam wil zien. Maar dat levert hem juist niets dan eenzaamheid op. Ik vind die scène de ultieme metafoer van hoe fucking eenzaam we eigenlijk zijn.”

Win/Win, 6 februari op het IFFR en in de bioscoop vanaf april. www.filmfestivalrotterdam.com. *La Voix Humaine*, 8 tot en met 12 februari in Stadsschouwburg Am-

Entertainment

